

Szókimondó - Kenedi, Konrád, Dalos

2012 március 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Mára szitokszóvá csúfult nevek. Közülük kett? visel?jével szívélyesen jó kapcsolatot ápoltam az ?skorban, fél évszázada; Konrádot mindig repedt lelk? alaknak tartottam.

De miként kerültek most egymás mellé? Úgy, hogy valami kifenefót nyugat-európai tótumfaktumnál moszkovita

beidegzés szerint vállvetve följelentették Magyarországot. No de kik ?k? Három embercse, három jellemz? történet: Az els?t Rajk András, a Népszava volt filmkritikusa mesélte el a szigeti teniszpályán. Egy napon ? vitte ki Molnár Gál Pétert a repül?térre, s alázatosan cipelte utána b?röndjeit. Még a bejárat el?tt kollégájához lépett két civil, elkérték t?le a cigarettatárcáját, kibontották a bélését és kivettek bel?le egy mikrofilmet. Tehát motozás nélkül tudták, hova rejtette Molnár Gál a Nyugatra csempészend? anyagot.

Több mint pikáns, hogy a kicsempészend? kéziratot Kenedi János írta és kizárólag ?k ketten tudtak a rejtekhelyr?l. Röhhenty?séges, hogy Molnár Gál is jól bejáratott háromperhármas volt; akasztották a hóhért. Az viszont természetes, hogy ilyen el?zménnyel Kenedi Gyurcsány kulcsembere lett s irigált „Kenedi-jelentéseket” a hajdanvolt följelent?kr?l vagy mifenékr?l. Mint az erkölcsi feddhetetlenség bajnoka és államilag kinevezett történész-tudor. Ha becsületrendet nem is, de toleranciadíjat azért kapott. „Drôle” - mondja a francia.

A másodikat Hernádi Gyula írta meg régenvolt barátjáról. Konrád György valamiféle esszenty?t rittyentett a Kádár-rendszerr?l, amit megszimatolt a zsaruság. A bátor ellenzéki úgy berottyantott, hogy rémületében odapánikolta legjobb barátjához a világot megrenget? elmepöccsenty?jét.

Szegény Sándor Ern? pünktlich akkor kapott japán ösztöndíjat, ami ?rült nagy dolog volt, utazás helyett azonban tiszteletét tette nála az illetékes hatóság és szétripityomozták a lakását. Nem találtak semmit s a szerencsétlen ember h?siesen tagadott csalfa Konrádja védelmében. Igen ám, de félra múlva ismét megjelentek a belügytelenek, magukkal hozva Konrádot is, aki fölszólította Sándor Ern?t, ne lacafacázzon, adja el? az írását. Amit a dörzsölt filosz – nyár lévén – a kályhába rejtett. Újabb pikantéria: megint csak ?k ketten tudtak a dologról, ám most a kályhát, mint menetközben megváltoztatott végs? rejtekhelyet a francia becsületrendetlen Konrád nem ismerte.

A harmadik történetet Kardos György mesélte: a szovjet NKVD tájékoztatta a magyar titkosszolgálatot: egy Dalos György nevezet? moszkvai ösztöndíjas a szám?zött Rákosi Mátyáshoz mászkál, mert meg akarja buktatni Kádárt és vissza akarja hozni Sztálin legnagyobb magyar tanítványát. Derék széls?baloldali maoistaként. A mindenkori munkáshatalom gyakorlása ismeretében azt hihetn?k, szörny? retorzióval sújthatták ?ket. Sándor valóban sohasem jutott ki Japánba. Konrád igen. (Kerényi Máriát, a KK munkatársát hét év börtönre ítélték kisebb kilengésért.) Dalos György viszont állami segédlettel Nyugat-Berlinbe települt, Konrád diplomata-útlevelet kapott, mert neki mint üldözöttnek ez volt a küldetése.

Kenedi simán megúszta, Molnár Gált rövid id?re kicsappintották a Népszabadságból. Az e baráti körbe tartozó Vezér Erzsébetet bocsánatkér? hajlongások közepette nyugdíjazták, amid?n Vas Zoltán szigorúan bizalmas kéziratait kicsempészte Svájcba. Mib?l fakadt ez a vörös jóságoskodás? Gulág helyett Nyugat-Európa, börtön helyett nyugdíj?

Márai Sándor naplójegyzeteiben megírta: ezek az izgágonc figécek, az ellenállás bajnokai Kádár fizetett ellenzékei voltak. S az el?relátó s igen is okos Aczél György még idejében kitelepítette ?ket el??rsnek, alvó ügynöknek Nyugat-Európába. Az EU-ban pedig azok a volt elvátrsak veszik a hónuk alá most is ?ket, akiknek a brancsa évtizedeken át Moszkvából faszolta (katonai szleng) a rubelt. Ilyen múlttal talán ízlésesebb volna mélyen lapítani harsány és viszketeg magyarellenes demokráciázás helyett.

Szalay Károly - demokrata.hu

Ajánló